ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Σεπτεμβρίου 2004

σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων που χορήγησε η Ιταλία υπό μορφή πιστώσεων φόρου για επενδύσεις

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 2638]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2005/655/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Τον Απρίλιο του 2003, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, καθεστώς ενισχύσεων για επενδύσεις σε συγκεκριμένες ζώνες. Δεδομένου ότι η έναρξη ισχύος του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων δεν είχε υποβληθεί στην προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, αυτό καταχωρίστηκε ως παράνομη ενίσχυση με αριθ. NN 53/03.

(2) Οι ιταλικές αρχές έδωσαν περαιτέρω πληροφορίες, στις 4 Ιουλίου 2003. Στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης (εφεξής «απόφαση κίνησης διαδικασίας») και ζήτησε από την Ιταλία όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να αξιολογήσει το μέτρο. Η απόφαση της Επιτροπής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2]. Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις από τρίτους ενδιαφερόμενους ούτε από την Ιταλία.

(3) Η Επιτροπή κάλεσε εκ νέου την Ιταλία να παράσχει πληροφορίες, στις 16 Δεκεμβρίου 2003, αναφέροντας ότι, απουσία απάντησης, διατηρούσε το δικαίωμα να εκδώσει διαταγή για την παροχή πληροφοριών βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [3]. Η Ιταλία δεν διαβίβασε τις πληροφορίες αυτές. Η Επιτροπή με απόφασή της, της 22ας Απριλίου 2004, διέταξε την Ιταλία να υποβάλει εντός ενός μηνός όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την πλήρη αξιολόγηση του μέτρου. Η Ιταλία δεν διαβίβασε καμία πληροφορία εντός της καθορισθείσας προθεσμίας.

(4) Στις 26 Μαΐου 2004, η Ιταλία ζήτησε παράταση 15 εργάσιμων ημερών για να απαντήσει στη διαταγή παροχής πληροφοριών. Η Επιτροπή, παρότι ενημέρωσε την Ιταλία ότι η καθορισθείσα με την απόφαση της Επιτροπής προθεσμία είχε λήξει, έλαβε υπόψη της την πρόθεση της Ιταλίας να διαβιβάσει πληροφορίες μέχρι τις 17 Ιουνίου 2004.

(5) Η Ιταλία με επιστολή της, της 17ης Ιουνίου 2004 (που πρωτοκολλήθηκε στις 22 Ιουνίου 2004), διαβίβασε πρόσθετες πληροφορίες.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(6) Η νομική βάση του καθεστώτος συνίσταται στο άρθρο 94 εδάφιο 14 του νόμου αριθ. 289 της 27ης Δεκεμβρίου 2002 (δημοσιονομικός νόμος 2003).

(7) Το καθεστώς των εν θέματι ενισχύσεων έχει ως στόχο την προώθηση επενδύσεων σε καθορισμένες ζώνες της ιταλικής επικράτειας, και ανταποκρίνεται σε στόχους περιφερειακής ανάπτυξης. Η διάρκεια του καθεστώτος καθορίστηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι δε ετήσιες δόσεις για το 2003, 2004 και 2005 ανέρχονται σε 2 εκατ. ευρώ.

[1] ΕΕ C 300 της 11.12.2003, σ. 2.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.
[3] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

(8) Ανάλογα με τα άλλα δύο ιταλικά καθεστώτα κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα που έχει εγκρίνει η Επιτροπή [4], των οποίων είναι ουσιαστικά γεωγραφική επέκταση το κοινοποιηθέν καθεστώς, η ενίσχυση χορηγείται υπό μορφή πίστωσης φόρου για επενδύσεις σε αποσβέσιμα αγαθά. Η ενίσχυση χορηγείται σε «καθαρές» επενδύσεις που καθορίζονται ως η διαφορά μεταξύ: 1) των ποσών των επενδύσεων σε νέα στοιχεία του ενεργητικού κατά συγκεκριμένη χρονική περίοδο και 2) των ποσών από τις πωλήσεις και τις αποσβέσεις όλων των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης κατά τη διάρκεια της ιδίας χρονικής περιόδου. Η ένταση της ενίσχυσης αναφέρεται ως ίση με το 8 % σε ΚΙΕ, με προσαύξηση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες του ακαθάριστου ποσού για τις μικρές επιχειρήσεις και κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες του ακαθάριστου ποσού για τις μεσαίες επιχειρήσεις.

(9) Οι δικαιούχοι του συγκεκριμένου καθεστώτος είναι επιχειρήσεις ευρέως φάσματος τομέων [5] που πραγματοποιούν επενδύσεις σε ειδικές ζώνες της ιταλικής επικράτειας, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4 του νόμου αριθ. 448, της 23ης Δεκεμβρίου 1998, καθώς και στην εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών αριθ. 161, της 25ης Αυγούστου 2000. Πρόκειται για τις ακόλουθες ζώνες:

— επαρχίες: Agrigento, Avellino, Bari, Benevento, Brindisi, Cagliari, Caltanissetta, Campobasso, Caserta, Catania, Catanzaro, Cosenza, Crotone Enna, Foggia, Frosinone, Isernia, Lecce, Massa, Matera, Messina, Napoli, Nuoro, Oristano, Palermo, Potenza, Reggio Calabria, Salerno, Sassari Siracusa, Taranto, Trapani, Vibo Valentia, Viterbo,

— δήμοι: Tivoli (Ρώμη), Formia (Latina), Sora (Frosinone) και Cassino (Frosinone).

(10) Το καθεστώς δεν εφαρμόζεται στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ούτε στον τομέα των μεταφορών ούτε τέλος, στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα όπως αυτή ορίζεται ως πολυτομεακή δραστηριότητα για τις κρατικές ενισχύσεις που προορίζονται για μεγάλα επενδυτικά σχέδια [6]. Το καθεστώς δεν εφαρμόζεται ούτε στις προβληματικές επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στις κοινοτικές κατευθύνσεις περί κρατικών ενισχύσεων για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων [7]. Η λεπτομερής περιγραφή όλων των όρων που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις για να έχουν πρόσβαση στην εν λόγω ενίσχυση περιλαμβάνονται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας [8].

III. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

(11) Η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας έκρινε ότι το μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης και εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον αυτό συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι θεσπίζει περιφερειακές ενισχύσεις για επενδύσεις σε ζώνες που δεν είναι επιλέξιμες για τις περιφερειακές παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης. Λεπτομερής περιγραφή των λόγων για τους οποίους κινήθηκε η διαδικασία, τους οποίους δεν διέψευσε η Ιταλία, περιλαμβάνεται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας [9].

IV. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

1. Ύπαρξη μέτρου ενίσχυσης

(12) Το καθεστώς προβλέπει τη χορήγηση πιστώσεων φόρου για επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε ορισμένες ζώνες οι οποίες καθορίζονται σε νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα σε ορισμένες επιχειρήσεις μέσω κρατικών πόρων, νοθεύει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, για τους λόγους που αναφέρονται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας [10].

(13) Κατά συνέπεια, το μέτρο αποτελεί ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, καταρχήν, απαγορεύεται. Μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά μόνο αν υπάρχει δυνατότητα να τύχει μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από την ίδια τη Συνθήκη.

2. Νομιμότητα της ενίσχυσης

(14) Δεδομένου ότι το συγκεκριμένο μέτρο αποτελεί ενίσχυση, η Επιτροπή λυπάται που οι ιταλικές αρχές δεν τήρησαν τις υποχρεώσεις κοινοποίησης ως όφειλαν βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, και έθεσαν σε εφαρμογή το μέτρο πριν δοθεί η έγκριση της Επιτροπής.

3. Αξιολόγηση και συμβιβάσιμο της ενίσχυσης

(15) Το καθεστώς των υπό εξέταση ενισχύσεων δεν μπορεί να τύχει των παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 2 της Συνθήκης ούτε των παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ) για προφανείς λόγους, όπως ήδη αναφέρθηκε στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας [11]. Δεδομένου ότι το προαναφερθέν καθεστώς αφορά την προώθηση επενδύσεων με σκοπό την περιφερειακή ανάπτυξη και κοινοποιήθηκε από την Ιταλία ως ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα, η Επιτροπή εξετάζει το συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά βάσει των κοινοτικών κατευθύνσεων περί κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα [12].

(16) Σχετικά με το θέμα αυτό, στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή διατύπωσε διάφορες αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβάσιμο του καθεστώτος των συγκεκριμένων ενισχύσεων με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή θεωρεί ότι όλες οι εκφρασθείσες την εποχή εκείνη αμφιβολίες επιβεβαιώθηκαν. Ειδικότερα:

[4] Ν 324/02 για τις ζώνες που είναι επιλέξιμες βάσει της παρέκκλισης του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης και Ν 198/03 για τις ζώνες που είναι επιλέξιμες βάσει της παρέκκλισης του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης.

[5] Τομείς εξορυκτικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων, υπηρεσιών, τουρισμού, εμπορίου, οικοδομών, παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος, μεταποίησης προϊόντων αλιείας και ιχθυοκαλλιέργειας.

[6] ΕΕ C 70 της 19.3.2002, σ. 8.

[7] ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

[8] Βλέπε υποσημείωση 1.

[9] Βλέπε υποσημείωση 1.

[10] Βλέπε υποσημείωση 1.

[11] Βλέπε υποσημείωση 1.

[12] ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

α) το καθεστώς προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων σε ζώνες που δεν μπορούν να τύχουν των παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης. Βάσει του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων της χρονικής περιόδου 2000-2006 για την Ιταλία ([13]), οι επαρχίες του Campobasso, Frosinone, Isernia, Massa Carrara, Viterbo και οι δήμοι του Tivoli και της Formia δεν μπορούν να τύχουν εξ ολοκλήρου των προαναφερθεισών παρεκκλίσεων. Ως εκ τούτου, στις ζώνες αυτές δεν μπορεί να εφαρμοστεί κανένα καθεστώς ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα·

β) το καθεστώς φαίνεται ότι αφορά και ενισχύσεις σε ζώνες που εμπίπτουν στις παρεκκλίσεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης. Παρ' όλα αυτά, σε τέτοιες ζώνες έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή ([14]) και μπορούν να εφαρμοστούν καθεστώτα ενίσχυσης που προβλέπουν τη χορήγηση τέτοιας πίστωσης φόρου για επενδύσεις. Η Επιτροπή θεωρεί, ωστόσο, ότι το υπό εξέταση καθεστώς είναι δυνατόν να εφαρμοστεί κυρίως στις ζώνες που αναφέρονται στο σημείο α)·

γ) το καθεστώς δεν αναφέρει σαφώς την ανάληψη υποχρέωσης να τηρηθούν οι ειδικοί κανόνες που προβλέπονται από τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των εθνικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της ιχθυοκαλλιέργειας ([15]), από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας ([16]), καθώς και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2369/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας ([17]).

(17) Η Επιτροπή αγνοούσε το κατά πόσον είχαν χορηγηθεί ενισχύσεις βάσει του συγκεκριμένου καθεστώτος και σε ποιες περιφέρειες, δεδομένου ότι η Ιταλία δεν έχει παράσχει καμία πληροφορία. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εξέδωσε διαταγή να της παρασχεθούν πληροφορίες. Βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, σε περίπτωση μη τήρησης από μέρους κράτους μέλους διαταγής παροχής πληροφοριών, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει σχετικά με τις παράνομες ενισχύσεις βάσει των πληροφοριών που διαθέτει.

(18) Η Ιταλία δεν απάντησε στη διαταγή εντός της προθεσμίας που καθόριζε η απόφαση της Επιτροπής. Ωστόσο, η Επιτροπή προτίθεται να λάβει υπόψη της τα στοιχεία που διαβίβασε η Ιταλία εκπρόθεσμα, στα οποία δηλώνει ότι:

— το καθεστώς ενισχύσεων δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί,

— καμία επιχείρηση δεν έχει τύχει ενισχύσεων βάσει του υπό εξέταση καθεστώτος δεδομένου ότι κατά τη στιγμή της θέσπισής του, το 2002, οι σχετικές διοικητικές οδηγίες δεν εγκρίθηκαν ούτε θεσπίστηκε ο κώδικας φορολόγησης που απαιτείται για την εφαρμογή της διαδικασίας πίστωσης φόρου.

(19) Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τη δήλωση της Ιταλίας ότι καμία επιχείρηση δεν έτυχε ενισχύσεων βάσει του υπό εξέταση καθεστώτος. Σημειώνει επίσης ότι οι νομοθετικές διατάξεις που θεσπίζουν την πίστωση φόρου που άρχισαν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 2003 —χορηγώντας το δικαίωμα κινήτρου χωρίς αναφορά σε διαδοχικές διοικητικές οδηγίες— ισχύουν ακόμα. Η Ιταλία δεν έλαβε καμία δέσμευση ούτε παρέσχε κανένα στοιχείο όσον αφορά την κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων στο μέλλον. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να εκδώσει απόφαση για το συγκεκριμένο καθεστώς.

(20) Βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα εφαρμόζεται σε ζώνες που δεν είναι επιλέξιμες για ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα. Η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρήσει ότι το καθεστώς αυτό συμβιβάζεται με την κοινή αγορά βάσει των κοινοτικών κατευθύνσεων περί κρατικών ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα για τους λόγους που αναφέρονται στα σημεία 15 και 16, και περιγράφονται λεπτομερώς στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας ([18]).

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(21) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το υπό εξέταση μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Η Ιταλία προέβη παρανόμως στη χορήγηση της συγκεκριμένης ενίσχυσης κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Βάσει της ανάλυσης που πραγματοποιείται στα σημεία 15 έως 20, η Επιτροπή κρίνει ότι η ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(22) Η παρούσα απόφαση, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων υπό μορφή πιστώσεων φόρου για επενδύσεις και τις σχετικές περιπτώσεις εφαρμογής του, θα πρέπει να εφαρμοστεί πάραυτα, συμπεριλαμβανομένης και της ανάκτησης κάθε μεμονωμένης μη συμβιβάσιμης ενίσχυσης που έχει ενδεχομένως ήδη χορηγηθεί,

([13]) Απόφαση 2002/282/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με το τμήμα του ιταλικού χάρτη των ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα για την περίοδο 2000-2006 που αφορά τις περιοχές που δύνανται να υπαχθούν στην παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης (ΕΕ L 105 της 20.4.2002, σ. 1).

([14]) Ν 324/02 για τις ζώνες που εμπίπτουν στην παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης και Ν 198/03 για τις ζώνες που εμπίπτουν στην παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης.

([15]) ΕΕ C 19 της 20.1.2001, σ. 7.

([16]) ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 485/2005 (ΕΕ L 81 της 30.3.2005, σ. 1).

([17]) ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 49.

([18]) Βλέπε υποσημείωση 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που προβλέπει τη χορήγηση πιστώσεων φόρου για επενδύσεις, το οποίο η Ιταλία εφήρμοσε παράνομα κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

2. Η Ιταλία καταργεί το καθεστώς αυτό ενισχύσεων, εφόσον αυτό εξακολουθεί να παράγει αποτελέσματα, και παύει να χορηγεί βάσει του καθεστώτος αυτού οποιοδήποτε ποσό, αρχής γενομένης από την ημερομηνία της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Εάν έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1, η Ιταλία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των ποσών από τους δικαιούχους.

Η ανάκτηση εκτελείται πάραυτα, βάσει των διαδικασιών που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, εφόσον αυτές επιτρέπουν την ουσιαστική και άμεση εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Τα προς ανάκτηση ποσά είναι τοκοφόρα από την ημερομηνία που έχουν τεθεί στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι την πραγματική ανάκτησή τους.

Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής [19].

Άρθρο 3

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, αναφέροντας λεπτομερώς τα μέτρα για την κατάργηση του μη συμβιβάσιμου καθεστώτος και παρέχοντας τεκμηρίωση σχετικά με τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 8 Σεπτεμβρίου 2004.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής

[19] ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.